UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

7. Illos tuos misericordes oculos &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-56381

Visual Library

ſuaui peregerat, vix advertens ſe vel pauculum temporis inſumpſiſſe, excitatusque à Sacriſta, domum remiſſus eſt, totus cogitabundus ſuper his quæ viderat. Poſt paucos dies rurſum apparet ei B. Virgo intelligibiliter dicens: *Philippe adiunge te his qui nomine ſeruorum meorum ſunt decorati.* Sat intellexit quid ſibi vellet Mater honorificata: vndè ad Seruitas ſequente die perrexit, & à Superiore Domus intellexit myſticæ huius vocationis ſecretum. Locum ſcilicet illum ſignificare mundum, in quo paludes, retia, animalia venenoſa. Currum deſignare Religionem Seruitarum, cui Maria præſidet. Rotas aureas quatuor ſignare virtutes Cardinales, quibus in cœlum currus voluitur per charitatem deauratus. Leonem quoque neceſſarium eſſe, hoc eſt, fortitudinem, quæ difficultates omnes evincat, ſed Oui candidæ iunctam, id eſt, humilitati; nec abeſſe debere Columbam circumvolitantem, veram ſcilicet ſimplicitatem.

Hunc Ordinem ſe ſuſcepiſſe in ſpeciale patrocinium oſtendit B. V. S. Petro Martyri Ord. Prædicat. ſub initium Ordinis huius Seruitarum. Cùm enim veniſſet Florentiam pugnaturus contra Manichæorum hæreſim tunc invaleſcentem, ſæpè in ſpiritu ei repræſentabatur Mons ſublimis, lumine cinctus, & omnigenis floribus exornatus: ſed inter cæteros flores eminebant ſeptem lilia candidiſſima; quæ quidem Angelica turma colligens, præſentabat Matri Dei, & ipſa magno cum gaudio & congratulatione hæc ſuſcipiebat. Et quod ei admirationem augebat, videbat, quòd lilia iſta in manu Virginis mox in vnum coaleſcerent. Cùm verò huius rei Myſterium ſæpè à Deo peteret, tandem intellexit hæc Lilia non aliud deſignare, quã ſeptem viros Mariæ ſpeciales ſeruos, qui Angelicam ducebant vitam in Monte Senario iuxta Florentiam. Quare cum illis fœdus ſpecialis amicitię ſpiritualis contraxit. Atque ob dictam cauſam Patres illius Ordinis aſſumpſerunt pro Inſignibus Faſciculum Liliorum in campo cæruleo ligatum cum littera S, & M coronata, quaſi inſcriberent SERVI MARIÆ. Videri poteſt Michael Seruita in Annalibus Ordinis ſui.

Inſigne Patrum Seruitarum.

Denique, ſe totius Mundi Advocatam oſtendit Maria in illa viſione, qua Filio minitanti eius everſionem & ruinam totalem, occurrit, & Sanctum Dominicum cum Franciſco præſentauit ad impiorum converſionem. Quæ Hiſtoria paſſim nota eſt.

Secundò, ex eo capite Deipara *Advocata generalis* appellatur, quia intervenit efficaciſſimè in omni cauſa & negotio. Quidam Sanctorum, quaſi limitatum habentes patrocinium, in certis cauſis invocantur. Sic S. Sebaſtianus & S. Rochus invocantur tempore peſtis; S. Nicolaus in tempeſtate & periculo naufragij. S. Raphael in peregrinatione periculoſa: in dolore oculorum S. Lucia, in dolore dentium S. Apollonia; in dolore mamillarum S. Agatha & Barbara: & ſic de alijs Sanctis, quibus ſcimus Deum impertiſſe ſingularem gratiam quibuſdam in morbis, aut alijs incommoditatibus, ſiue ſpiritualibus, ſiue corporalibus. Ad Beatiſſimam autem Virginem vota dirigimus in omnibus cauſis & negotijs: ſiue tempore pacis, ſiue belli: ſiue in morbis, ſiue in proſperis, ſiue contra flagella, ſiue pro donis Dei impetrandis, ſiue in vita, ſiue in morte, ſiue pro bonis corporis & fortunæ, ſiue pro bonis ſpiritus & animæ. Scimus enim eam vbique æquè potentem, æquè bonivolentem, & in omnibus Mediatricem & Advocatam clementiſſimam. Hinc illa oratio Eccleſiæ ex S. Bern. deprompta: *Sub tuum præſidium confugimus, Sancta Dei Genitrix, noſtras deprecationes ne deſpicias in neceſſitatibus, ſed à periculis cunctis libera nos ſemper Virgo glorioſa, benedicta Domina noſtra, Filio nos reconcilia, Filio tuo nos repræſenta.* Nempè quod dixit S. Paulus de ſe & Apoſtolis, *Poſuit in nobis verbum reconciliationis*, id de Maria maximè verum eſt, in qua habitauit Verbum æternum, & ex qua Caro factum eſt, vt in ipſo Deus mundum reconciliaret ſibi.

Secunda cauſa quare B. V. Advocata generalis.

Tertiò, illud mirum in hac Advocata noſtra, quòd cum ex omni terræ angulo eodem tempore innumera ad eam vota precantium dirigantur, & velut libelli ſupplices porrigantur milleni & milleni ſimul pro diuerſis negotijs, nihilominus nullorum deeſt votis omnes audit, exaudit, expedit, nihil impedita. In quo admirabilis eius elucet & ſapientia & potentia & tranquillitas, diuinum quippiam participans ea in re. Tanta verò ſapientia noſtræ reconciliationis obit negotium, quanta nullus poſſet: vt propterea meritò comparetur ſapientiſſimæ illi mulieri Thecuiti, quæ potuit reconciliare perfidum Abſalonem à Patre fugitiuum, quod nemo potuerat Principum aulæ eius.

Tertia cauſa cur dicatur Advocata generalis.

Illud hic poſtremò addendum, vt eminentia interventionis Advocatæ noſtrę magis ac magis eluceſcat, quod & ipſimmet Angeli, & alij Sancti interpellent, quando aliquid a Deo obtinere volunt. Hinc & nos rogamus quandoque Sanctos, vt apud Dei Matrem pro nobis interveniant, ſicque faciliùs quod volumus, impetremus: non ſolemus autem Sanctum aliquem rogare, vt apud alium pro nobis precetur; multò minus B. Virginem, vt apud aliquem Sanctorum interveniat, idque ob ſuam eminentiam & potentiam, & ab omnibus alijs independentiam, ad impetrandum à Deo quicquid voluerit.

Angeli & alij Sancti interpellant B. Virginem.

ILLOS TVOS MISERICORDES OCVLOS AD NOS CONVERTE.

SEC. VII.

OCuli Sponſæ multipliciter commendantur in ſacro amoris Cantico; & hi ſunt oculi Mariæ, gratia & miſericordia pleni, quocumque illos circumferat. Oculi eius ſunt columbini, ſimplices, puri, recti, omne bonũ omnibus volentes, omne ma-

Oculi B. V. pleni gratia & miſericordia.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ne malum (quo-ad in ſe eſt) ab omnibus amolientes. Pleni ſunt radijs pietatis, vt diſſipent tenebras, & eas amoveant ab illis, ad quos convertuntur. O-

Gen. 49.

culi eius *pulchriores, ſplendidiores, & gratiores ſunt vino*, ſicut & oculi Filij eius. Hi ſunt velut duæ piſcinæ in Heſebon, ſiue velut duo lauacra pro his, qui volunt accedere, quia fluenta gratię producunt

Oculi eius benedicti.

his, quos reſpiciunt. O benedicti oculi in Maria, tam interni quam externi, tam corporis quam animi, quibus in cœlum ſuſpiciens, in terram, & in vterum ſuum, attraxit Filium Dei. O benedicti oculi, qui primi cum lachrymis lætitiæ videre meruerunt Deum incarnatum, orientem pro hominum ſalute! O benedicti oculi, qui & poſtmodum lachrymis doloris perfuſi eum viderunt pro ijſdem morientem in cruce! O benedicti oculi, qui ſemper erga miſeros fuerunt inclinati, dum exul ageret in hoc mundo, ſed multò magis nunc dum glorioſa regnat in cœlo. De ea illud dicere poſſumus:

Ruth. 3.

Benedicta es, ô filia, quia priorem miſericordiam poſteriore ſuperaſti.

Oculi Baſiliſci venenum fundunt.

Dicitur Baſiliſcus oculis venenum fundere, & inficere à ſe viſos: ſic & de ſagis experientia notum eſt, quòd quandoque vel ſolo viſu non ſolum inficiant, ſed etiam interficiant. At Virgo noſtra, cui datum eſt conterere caput ſerpentis, atque ſuper aſpidem & baſiliſcum ambulare, è contra oculis ſuis nil niſi pietatem & miſericordiam, gratiamque fundit in corda ſe intuentium; eiusq; aſpectus diſſipat omne malum, omne venenum. Quapropter

Cap. 7. de Iuſtit. Oculi B. V. Caſtitatem cõferunt.

S. Amb. tantam aſſerit eius fuiſſe gratiam, dum adhuc in vita ageret, vt vel ſolo aſpectu caſtitatem ad ſe accedentibus conferret. Et ſicut Sanctæ Brigittæ Deipara Virgo revelaſſe dicitur, quòd, quicumque triſtis vultum Filij piè inſpexerat, numquam ſine ſubleuamine receſſerit, idipſum de Maria aſſerimus: quia & de ipſa ſicut & de Filio verum eſt:

Pſal. 15.

Adimplebis me lætitia cum vultu tuo. Quòd ſi id locum habuit dum ageret in hoc mundo, quantò magis dum glorioſam & beneficam faciem oſtendit è cœlo? Igitur faciem tuam, ô Domina, requiram.

Eſter 3.

Valdè enim mirabilis es, & facies tua plena eſt gratiarum. Regi huius ſæculi, ego verò Reginæ cœli. Sicut facies Solis radijs ſuis Orbem illuminat, viuificat, niuem ſoluit & frigus: ita & Mariæ pius in nos aſpectus, vitam, lucem, calorem adſpirat.

An non igitur meritò inclamamus: *Illos tuos miſericordes oculos ad nos converte?* Quod idem eſt ac ſi diceremus: O Domina & benigna Advocata noſtra, converte ad nos pios illos tuos oculos, quos ad Filium pro ſalute noſtra ex te natum convertiſti, nos ipſi commendans. Converte ad nos tuos illos oculos compaſſione plenos, quos in nuptijs ad Sponſum & Sponſam vino deficiente convertiſti, vt eorum neceſſitati & confuſioni provideres; & tu ſic nobis provide in omnibus. Ad nos converte oculos tuos caſtiſſimos, quibus potes, magis quam olim caſtitatem nobis & puritatem indere. Ad nos converte oculos illos radiantiſſimos, quibus caliginem omnem peccati & tentationis à nobis potes depellere. Ad nos converte oculos illos miſericordes, quos ad Filium propter peccata noſtra vulneratum convertiſti pro nobis deprecando. Denique, illos tuos miſericordes oculos gratiam ſpirantes ad nos converte, quos ad Theophilum, ad Mariam Ægyptiacam, & millenos alios peccatores, cum effectu impetratæ miſericordiæ convertiſti.

Rectè dixit S. Anſelmus, & ad noſtrum propoſitum aptè: *Sicut omnis, ô Beatiſſima, à te averſus, & à te deſpectus, neceſſe eſt vt intereat, ita omnis ad te converſus, & à te reſpectus, impoſſibile eſt vt pereat.* *Anſel. de excellen. Virg.*

Quid dici poteſt clarius, quid efficacius de oculis Mariæ, plenis gratiæ, plenis miſericordiæ? Meritò autem illos oculos miſericordes ad nos converti petimus peccatores, quia ipſa propter nos effecta eſt Mater Dei & miſericordiæ Mater. Propter peccatores enim deſcendit Filius Dei in eius vterum; eamque ſibi & nobis vt Matrem ſelegit, ſanctificauit, gratiâ & miſericordia repleuit, quam in ſæcula in nos refunderet. Nec aliàs foret Mater Dei niſi propter peccatores, quia nec aliàs Filius Dei veniſſet niſi ob peccatores.

Cæterum etiam in illis verbis, *Illos tuos miſericordes oculos ad nos converte*, intelligi poſſunt benigniſſimi oculi Ieſu Filij eius, quos ad nos Maria inclinat pia apud eum & efficaci interceſſione, vt miſeriam noſtram Filius propitius reſpiciat, & miſericordiam impendat. Hi ſunt oculi, de quibus ſcriptum eſt: *Oculi Domini ſuper timentes eum, protector potentiæ firmamentum virtutis, tegimen ardoris, & vmbraculum meridiani, deprecatio offenſionis, & adiutorium caſus, exaltans animam & illuminãs oculos, dans ſanitatem, & vitam, & benedictionem.* *Eccli. 34.*

Hac de re agit S. Gertrudis l. 4. c. 35. *Cùm ipſa per verba illa, Eia ergò Advocata noſtra, benigniſſimam Matrem in die Nativitatis eius in ſui auxilium invocaret, videbatur ipſa Mater inclyta velut funibus quibuſdam validis tracta, inclinari ad eam. Per quod intellexit, quod quoties aliquis ipſam ſuam Advocatã cum devotione nominando invocat, per hoc nomen materna pietas eius in tantum commovetur, vt nullatenus ſe valeat cohibere, quin benignè precibus illius inclinetur. In illo autẽ verbo, Illos tuos miſericordes oculos ad nos converte, Beatiſſima Virgo meritum Filij ſui blandè tangẽs, ipſum verſus terrã inclinauit ad nos, dicẽs: Iſti ſunt miſericordiſſimi oculi mei, quos ad omnes me invocantes ſalubriter poſſum inclinare, vnde & vberrimum fructum conſequuntur ſalutis æternæ. Hinc à Domino hanc percepit eruditionem, vt ad minùs quotidiè Matrem ſuã beatiſſimam invocaret per iſta duo verba: Eia ergò Advocata noſtra. Et per illa: Illos tuos miſericordes oculos; certa quòd per hoc in hora ſua nouiſſima nõ mediocre ſolatiũ obtineret.*

S. Gertrud. in l. revel. l. 4. cap. 35. B. V. gaudet nomine Advocatæ.

Hanc devotionem imitatus Alphonſus Rodériguez, Vir apud Patres Societatis famoſæ pietatis, ſingulis horis Mariæ præſentabat Salutationem Angelicã, *Aue Maria*, & ſimul vnũ *Salue Regina:*

Devotio Alphonſi Rodriguez erga Canticũ Salv. Regina.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

gina: promeruitque hac devotione multis à Virgine cœleſtibus fauoribus affici.

Devotio Franciſci de Paula erga idem Cãticum

S. Franciſcus de Paula quoties aliquod patraſſet miraculum, ſolebat illud Virgini Advocatæ & Patronæ ſuæ attribuere; ac ne ſibi attribueretur, convocabat omnes ſuos in Templum, & iubebat decantari *Salve Regina*, mira afficiebatur dulcedine, & pietate.

Erga hãc enim Antiphonam S. Xauerius Catechiſmos ſuos finiebat Cantico Salue Regina.

Nec hic omittendus S. Franciſcus Xauerius Soc. Ieſu Virgini devotiſſimus, qui propè Pariſios in Monte Martyrum in B. Virginis Templo, ipſo die Aſſumptionis vota nuncuparat, cum S. Ignatio & ſociis, vota, inquam, omnibus renunciandi, & animarum ſaluti ſeſe ex toto addicendi. Ipſe autem affectu ſingulari ferebatur erga hoc Canticum *Salue Regina*, ita vt Catechiſmos ſuos ſemper finiret per iſtud Virgineum Canticum, quo omnes Virginis Beatiſſimæ opem & miſericordiam implorabant eo præeunte.

Oculi noſtri ad B. V. cõuertendi.

Concludamus & dicamus, quandoquidem Maria & ſuos & Filij ſui miſericordes oculos ad nos dignetur convertere, ſæpè & nos debere oculos noſtros ad eam convertere cum humilitate & pietate, quandoquidem ipſa ſit à Deo conſtituta miſerorum & pauperum Advocata. De S. Ivone legitur:

Surius 29. Maij.

Pupillos & orphanos egregiè tuebatur, & eorum causâ diuerſis in locis adibat iudicia, non ſpe alicuius muneris aut pramij, ſed pietate & iuſtitia permotus; ſuisq; impendijs illorum cauſas defendebat apud Iudices, vt poſſet à Domino audire: Quod vni ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis. Vnde factum eſt, vt in illa regione meritò appellatus ſit Aduocatus pauperũ. Orphani, afflicti, calamitoſi homines, eius fouebantur humanitate & patrocinijs: inter diſcordes conciliabat pacem & amicitiam: eos, qui carceribus detinebãtur, hortabatur ad patientiam: & cùm proferenda eſſet ab ipſo in iudicio ſententia, ſine lachrymis id nõ faciebat. In miſericordiæ opera totum ſe impendebat, toto pectore quæ ſunt huius mundi deſpiciens, & cœleſtibus, ſemperq; manſuris bonis inhians. Ita auctor vitæ eius, qui & de ipſo addit: Alienigenas item, egentes, aut mala affectos valetudine, deformesque ægritudine, non ſecùs ac Fratres ſuos humaniter excepit, ad menſam ſibi aſſiſtere voluit, lectos apparauit, proprijs manibus illorum pedes abluit. O præclarũ pauperum Advocatum & Patronum in terris!

Matt. 25. S. Ivo Advocatus pauperum.

Exemplis oſtenditur B. Virginem eſſe Advocatam hominum.

Sed huic Maria non cedit in cœlis, hæc omnia officia longè ſublimiori ratione impendens miſeris ad ſe confugientibus, ſiue in vita, ſiue in morte; meritò ob id per excellentiam dicta *Advocata pauperum & miſerorum*. Quomodò ſeſe Advocatam exhibuerit pro Carolo filio S. Brigittæ in morte eius, habetur in Revelationibus ipſius approbatis in Concilio Conſtantienſi, & pleniùs retulimus in Horto Paſtorum tom. 2. tract. 4. lect. 7.

Antoninus 4. p. tit. 19. c. 2. & 3. p. tit. 22. c. 2.

Admirabile eſt, quod refert S. Antoninus ſuo æuo contigiſſe, anno 1399. Salvator noſter, qui lubentiùs ſe communicat ſimplicibus & humilibus quàm alijs, apparuit tunc cuidam viro ruſticano pio & ſimplici propè quemdam fontem exiſtenti cum tribus panibus, & iuſſit vt illos in fontem inijceret, in ſignum quòd Mundum hunc ob vitia mox exterminaturus eſſet; qui quidem Mundus in tres principales partes eſt diuiſus, & per tres illos panes ſignificabatur. Apparuit & illicò B. Virgo ad pedes Filij ſeſe abijciens, & ſupplicans vt iuſtam iram ſuam temperet, deq; tempus pœnitentiæ flagitioſis. Tandem cernente & admirante hęc omnia ſimplici & humili hoc viro, evicit animum Filij, & obtinuit vt vnicus tantùm panis mergeretur in aquam. Monuitq; probum hunc ruſticum, vt accederet Paſtores populi Chriſtiani, vt vbiq; annunciarent pœnitentiam, indicerent ſupplicationes in veſtibus candidis, inclamarent vt vnuſquiſque reconciliaretur Deo. *Qui non vidit effectum ſermonis & monitionis ſimplicis huius Viri, numquam crederet: nos autem noſtris vidimus oculis tunc populorum turmas concurrentes, devotiones publicas, Sacramentorum vſum extraordinarium, ita vt ſimile quid non ſit auditum & viſum. Et quod magis probauit veritatem apparitionis, fuit peſtis, quæ ſequenti anno vniuerſum Orbem corripuit; ita vt exiſtimatum fuerit penè tertiam hominum partem abſumptam fuiſſe.* Certè oculatum ſe teſtem dicit S. Anton. huius extraordinariæ monitionis tunc factæ in cordibus hominum, & concurſus ad pœnitentiam; tanto autem viro & tam ſancto nefas eſt fidem non adhibere. Hæc autem omnia referenda ſunt ad miſericordes oculos Advocatæ noſtræ, quibus tunc Orbem reſpexit, & ſæpiùs reſpicit, licet ingratum.

Idem S. Antonin. cùm alio tempore recenſuiſſet Deus hominum facta, inventis bonis paucis, ſceleratorum immani numero; comprehenſum velut manu totum Orbem inſtar leuiſſimæ paleæ concuſſiſſe viſus eſt, quaſi in barathrum præcipitaturus. Simul autem vox terribilis audita eſt: *Cùm iudicatur, exeat condemnatus.* Quâ voce conterritus qui hæc ſpectabat, quaſi è ſomno emergens clamat ad B. Virginem: SANCTA MARIA SVCCVRRE MISERIS. Hanc igitur vidit impetrare à Filio dilationem tam grauis ſententiæ, donec Concionatores quos illa per Orbem dimiſerat, ſuum officium expleſſent. His ſimilia ſæpiùs contigerunt, nec oculos aperimus.

SEC. VIII.

ET IESVM BENEDICTVM FRVCTVM VENTRIS TVI.

IESVS Fructus benedictus ventris Mariæ.

SAnctus Ioannes Baptiſta adhuc vtero *Matris* ſuæ Elizabethæ clauſus, per os Matris in laudem Ieſu & Mariæ, & per Spiritum Sanctum, ſublimi voce pronunciauit: *Benedictus fructus ventris tui.* Exultauitque tunc Ioannes & Elizabetha in ſpiritu, exultauit & Mariæ ſpiritus in Deo ſalutari ſuo, ſiue in Ieſu fructu ſuo. Exinde frequenter hæc verba rememorat Eccleſia, tum in Salutatione, quam vocamus Angelicam, tum in hac ſancta Antiphona, vt renouet gaudium menti Virginis tunc